

*Kde je ten pitomec? Pizza už je studená jak **psí čumák** a on zas určitě někde kouří...*

Autor: Aedon Cassiel

Někdy v roce 1997 vytvořilo osm Pákistánců v jednom více než stotisícovém anglickém městě jádro skupiny zahrnující až tři stovky podezřelých, kteří celá léta zneužívali, skupinově znásilňovali a prodávali jako prostitutky podle těch nejstřízlivějších odhadů více než tisícovku místních dívek, často nezletilých.

Policie nakonec musela čelit obviněním nejen z přehlížení, ale dokonce podílu na zneužívání – někteří policisté dokonce pákistánským gangsterům dodávali drogy a dávali jim echo, kdykoliv se doslechli, že jejich kolegové pátrají po dětech v rukou násilníků.

Jiní se báli gangy vyšetřovat nebo na jejich chování veřejně upozorňovat, protože obviňovat místní menšinové etnické společenství z takto masivní a odpudivé zločinné činnosti by nebylo politicky korektní – slovy jednoho anglického autora „obavy z nálepky rasismu přebily obavy ze zneužití dalších dětí.“

Kde ale myslíte, že se o monstrózním skandálu objevily první zprávy?

Takto popisuje prvotní šíření zpráv mezi lidmi blogger písící pod pseudonymem *Mehrdad Amanpour*:

Před pár lety mi kamarád poslal šokující článek. Stálo v něm, že gangy muslimů systematicky skupinově znásilňují stovky britských dívek. Celou aféru se navíc tamní úřady prý snaží ututlat.

Nikdy jsem se nezajímal o spiklenecké teorie, zvláště když působily tak nenávidně jako ty z článku. Ověřil jsem si tedy odkazy a reference. Ocitl jsem se na americkém krajně pravicovém rasistickém webu a odtud jsem dospěl k původnímu zdroji, podobně nevábné britské stránce.

Zkusmo jsem se pokusil zprávu ověřit z uznávaných mainstreamových zdrojů. Žádné výsledky jsem nenašel. Má úsečná odpověď příteli se nesla v duchu: „Byl bych rád, kdybys mi propříště neposílal smyšlené nesmysly z neonacistických webů.“

O pár měsíců později se mi dostalo do rukou průlomové expozé o fenoménu „grooming“ (blíže k významu slova zde: **grooming**, pozn. DP) gangů složených z mužů (převážně) pakistánského původu z pera Andrewa Norfolkka v *The Sunday Times*.

Byl jsem v šoku a zděšený – nejen tím, že k ohavným zločinům opravdu v masovém měřítku docházelo, ale že je úřady a mediální hlavní proud skutečně ignorovaly a „tutlaly.“

Odhalení o rotherhamském skandálu zneužívání dětí se jako první objevily v prostředí krajně pravicových blogů. Zazněla obvinění, že tyto mohly gangy v poklidu pokračovat ve svých zločinech proto, že se všichni báli je řádně vyšetřit, „aby nevypadali jako rasisté“... a když na to krajně pravicoví bloggeři opakovaně upozorňovali, nechtěli lidé těmto zdrojům přiznávat sebemenší důvěryhodnost, znovu, „aby nevypadali jako rasisté.“ Nehledě pak na to, že spoléhat se na *bloggery*, aby v případě natolik rozsáhlých obvinění včetně skutečného spiknutí v policejním sboru, odhalovali a vynášeli na světlo pravdu tohoto kalibru, se jevílo naprosto paranoidní.

A přesto se po letech, kdy je nikdo nebyl ochoten brát vážně, ukázalo, že krajně pravicoví bloggeři měli pravdu.

Hodně přes tisíc (převážně) bílých dívek bylo skutečně zneužito (převážně) pákistánskými gangy.

A úřady se to skutečně *snažily ututlat*.

Dnes se znovu nacházíme v podobné fázi rodícího se skandálu, jakou popsal Mehrdad Amanpour. Aby bylo jasno, nechci zde kategoricky prohlašovat, že z toho vzejde něco podobně velkého jako Rotherham. Musíme být opatrní: nevíme, co by řádné vyšetřování potvrdilo nebo nepotvrdilo. Zásadní otázkou v tomto případě není, jestli online amatérské „vyšetřování“ přišlo celé věci na kloub, ale zda bylo odhaleno dost na to, aby bylo na místě řádné oficiální vyšetřování nařídit.

Analogie s Rotherhamem hledejme v tom, že po prošetření volá vcelku nevelký počet lidí, povětšinou onoho nepopulárního typu, který provozuje „rasistické, krajně pravicové weby.“ A jelikož tvrzení skutečně jsou konspiračního charakteru a mainstream v žádném případě nechce mít nic společného s *těmi lidmi*, kteří o tom mluví, zdá se i tentokrát velice snadné odbýt tvrzení jako učebnicový příklad z řetězu utržené paranoie.

Opakuji, vývoj skandálu se sexuálním zneužíváním dětí v Rotherhamu byl krajně bolestivou lekcí o tom, že mainstream se může mýlit a že „paranoidní rasističtí pravičáci“ mohou mít pravdu. Toto poučení bylo příliš draze vykoupené, než abychom ho jednoduše nechali přijít na zmar.

Tento skandál dostal jméno Pizzagate.

Stalo se tak ze dvou hlavních příčin: zaprvé se v centru skandálu ocitli vlivní washingtonští insideři, vlastníci několika podniků v hlavním městě, včetně dvou pizzerií (Comet Ping Pong a Besta Pizza), podezřelí ze zapojení do skupiny sexuálně zneužívající děti. Zadruhé, první pochybnosti a otázky se objevily po zveřejnění některých velice podivných emailů v rámci složky *The Podesta Emails* na Wikileaks. Tyto zprávy jednoduše znějí divně (a zpravidla se v nich objevují zvláštní či nesmyslné odkazy na pizzu). V jednom z nejbizarnějších se tazatel Joea Podesty ptá: „Maklér našel kapesník (prý je na něm *doslova* „myslím, že má“ - pozn. překl./ mapa, podle všeho související s pizzou). Není tvůj?“

Důkazy se svou úrovní značně liší - od **pareidolie** typu „Ježíš se mi zjevil na toastu“ až po „tak počkat, tohle podle všeho vážně smrdí.“ Oddělit v záplavě tvrzení, pozorování i spekulací shromážděných na místech jako **Voat** a **Steemit**, zrno od plev, nepochybně přesahuje síly jednotlivce, takže se o to nemíním pokoušet, jen zde něco z toho shrnu.

Přestože mnohá tvrzení skutečně jsou fantastickými spekulacemi nad nahodilostmi (v každém případě ale ne všechno), v jistém bodě se hromadění podivných náhod spojených s pedofilií a dětmi stává samo o sobě do jisté míry usvědčujícím. V **jednom z emailů** je Podesta jedním z pozvaných na farmu a hostitelka říká: „Bonnie Uberem přiveze *Ruby, Emersona a Maeve Luzzattovy (11, 9, a necelých 7 let)*, takže budete mít další zábavu a ony budou jistě k dispozici/v bazénu („in [the] pool,“ /záměrně?/ nejednoznačný význam - pozn. překl.)

Dalo by se najít nějaké nevinné vysvětlení? Jistě, tedy snad. Ale pozvat skupinu dospělých mužů na setkání a malé děti nazvat „další zábavou“ a současně uvádět jejich věk je podivné, ať už se pro to najde vysvětlení nebo ne.

Kdybych dostával zprávy uvádějící věk malých dětí, které budou v bazénu.

A kdyby se navíc ukázalo, že logo mého podnikání obsahuje symbol nápadně podobný logu „milovníků chlapečků,“ kterým pedofilové dávají najevo svůj zájem o děti mužského, nikoliv ženského pohlaví...

A kdyby kapely vystupující v mé restauraci vydávaly alba pojmenované *All the Children* (Všechny děti), na jejichž obalu by si dítě strkalo do úst falický předmět...

A kdybych dělal nechutné vtípky o pedofilii (o Jaredu Fogleovi: „Všichni máme své chutě...“... a kdyby se objevily obrázky z Instagramu, kde jsou děti („v žertu?“) připoutány lepicí páskou ke stolům v mé restauraci...

... asi bych si upřímně řečeno začal klást vážné otázky *sám o sobě*.

Tady je jen pár z dalších, „institucionálnějších“ náhod celého případu: jedním z nedlouhého seznamu lidí, kteří „lajkovali“ fotky jako ta výše, je **Arun Rao**, státní zástupce v případech dětské pornografie.

Podnik Besta Pizza, jehož logo nápadně připomíná symbol „milovníků chlapečků,“ vlastní **Andrew Kline**, který byl jedním ze čtyř návladních ve zvláštním oddělení ministerstva vnitra pro potírání obchodu s lidmi. Není aspoň trochu podezřelý, že někomu tak vysoce postavenému v oddělení pro boj s obchodem s lidmi by „nedošel“ použitý symbolismus?

Další náhodou je **Lauren Silsbyová-Gaylerová**, někdejší ředitelka dětského domova The New Life na Haiti. Veřejně přístupné záznamy ukazují, že byla během výkonu této funkce dopadena, stíhána a odsouzena k odnětí svobody za svou účast při pokusu o únos tuctů dětí, z nichž většina měla domov i rodinu. Podezření ze zapojení do ochodu s lidmi čelil i **hlavní právník** najatý k zastupování Silsby-Gaylerové, „předseda sefardského židovského společenství v Dominikánské republice.“

Když v oblasti získali vliv Clintonové, jako jeden ze svých úkonů podnikli kroky k osvobození **Silsbyové-Gaylerové**. Mezi Podestovými Wikileaks jsou i e-maily z ministerstva zahraničí zabývající se případem. Silsbyová-Gaylerová dnes pracuje ve výkonném výboru **AlertSense**... která spolupracuje s IPAWS na rozesílání celostátních Amber Alerts (*systém upozornění na*

únos dítěte).

Přestože některá z údajných „kódových označení,“ která lidé v aféře Pizzagate údajně odhalili, působí jako přitažená za vlasy, přinejmenším jeden jednoznačný případ najdeme – tato fotka, nahraná na Instagram Jamesem Alefantisem, vlastníkem Comet Ping Pong, se jeví vcelku nevinně: muž s dítětem v náručí a náhrdelníkem s korály kolem krků obou z nich.

Znepokojivý je zde však tag fotky: *#chickenlover*. „Chicken lover“ skutečně je zavedené označení pedofilů – někoho, kdo rád „kuřátka/písklata,“ což je podobně jednoznačně zavedené označení nezletilých dětí (viz tuto část online slovníku obsahující slang homosexuálů *Online Dictionary of Playground Slang*).

Klidně si dle chuti stěžujte na „spekulativní“ a „paranoidní“ online debaty o Pizzagate, ale u tak naprosto jasných případů jako tento, kdy James Alefantis rozhodně a nezpochybnitelně zveřejnil fotografii muže s dítětem v náručí a jediný tag, kterým fotku označil, byl termín nepopíratelně spojený s pedofilií, když je navíc z kontextu jasné, že „chicken“ nemůže odkazovat na nic jiného, pravděpodobnost opodstatněnosti některých spekulativnějších tvrzení ztlačně roste.

V roce 1994 se objevilo dokumentární expozé organizace **NAMBLA** (North American Man/Boy Love Association – volně: Severoamerické sdružení lásky mužů a chlapců – které dokonce i Wikipedie popisuje „a pedophile and pederasty advocacy organization in the United States,“ pozn. DP) **Chicken Hawk** (českým ekvivalentem by mohl být výraz „prcačkář“, který označuje starší muže odsouzené za trestný čin pohlavního zneužívání mladistvých – pozn. překl.) Tady najdete další odkaz z roku 2006, kdy skupina monitorující tuto problematiku prokázala, že toto vše existovalo už dlouho před Pizzagate. Další potvrzený fakt, který vypátrali paranoidní pravičáctí nadšenci do spikleneckých teorií na internetu?

S jistotou víme i další věci. Víme, že Bill Clinton podnikl několik desítek mezinárodních letů strojem nazývaným „Lolita express“ s Jeffreyem Epsteinem, který strávil 13 měsíců ve vězení za nabízení služeb třináctileté prostitutky. Víme, že lidé kolem Hillary Clintonové už v roce 2011 věděli o sextingu Anthonyho Weinera nezletilým dívkám – a tutlali to. A hádejte, u koho se v laptopu našly důkazy, že Hillary Clintonová byla na palubě Epsteinova „Lolita expresu“ spolu s Billem? Správně, u Anthonyho Weinera.

Už je vám jasné, proč se mainstreamová média s takovou vervou snažila odbýt tyto emaily během voleb jako „odvádění pozornosti“?

Mezi lidmi, kteří ignorovali Weinerovy zprávy se sexuálním obsahem rozesílané nezletilým, byl i sám John Podesta, jehož bratr Tony patří k ústředním postavám Pizzagate. Tony Podesta má dosti pokřivený estetický vkus. Vlastní například bronzovou sochu státého muže v nepřírozeně pokroucené pozici, na chlup stejné jako na proslulé fotografii jedné z obětí sériového vraha Jeffreyho Dahmera:

Tony Podesta s bronzovou sochou oběti Dahmerova sexuálního zločinu a kanibalismu. (Louise Bourgeois – Arch of Hysteria, 1993)

(Znepokojivou fotku skutečné oběti naleznete [zde](#).)

Ve stejné reportáži, v níž se objevuje tento obraz, zazní také, že v ložnici Tonyho Podesty jsou vystaveny fotky od fotografa „proslulého svými fotkami nahých teenagerů v ‚předměstských domovech‘ jejich rodičů v dokumentárním stylu.“)

(Jde o reportáž ze série Inside Homes: Private Viewing – Inside power lobbyist, philanthropist and contemporary art collector Tony Podesta’s Kalorama home magazínu *Washington Life* 5. června 2015, kde je na konci zmíněno:

Podesta neustále někde lítá. V den naší schůzky přispěchal z fundraiseru Hillary Clintonové a hned se začal chystat na brzký ranní let do svého benátského domu následujícího dne. Nemluvě pak o stresující povaze jeho práce coby zakladatele a předsedy The Podesta Group, mezi jejíž klienty patří velké ryby jako Cross/Blue Shield, Wal-Mart, Wells Fargo či Lockheed Martin. Vzhledem k nabitému programu musí jeho dům poskytovat útočiště před každodenním stresem. Přestože otevřený půdorys podlaží a strohá výzdoba navozují dojem muzea, zejména ve sklepě, kde tlumené osvětlení zvýrazňuje vitríny plné uměleckých děl v bíle vymalovaných místnostech, Podesta ke svým hostům ani zdaleka není chladný nebo odměřený. **Pravidelně se svým přítelem Jamesem Alefantisem, vlastníkem Comet Ping Pong, pořádá ve svém domě pizza party.** Zatímco se hosté procházejí po domě a zahradě a obdivují jeho uměleckou sbírku, venkovní pec na pizzu vyrobí přes 200 koláčů.

Podestovou *nejoblíbenější* umělkyní navíc je Biljana Djurdjevicová (Биљана Ђурђевић), v jejímž umění se často objevují výjevy dětí ve stylizovaných BDSM pózách v prostorných sprchách. Tady například vidíme řadu dívek ve sprchách s rukama za zády v pozici naznačující svazování.

Tady pak je chlapec ve sprše se zvednutýma rukama svázanýma za hlavou.

Mimo Jeffreyho Epsteinu se bratři Podestovi přátelí mj. také s usvědčeným sexuálním delikventem Clementem Freudem a usvědčeným sériovým prznitelem dětí Dennisem Hastertem.

Bezpečně víme, že noviny *New York Times* - které nad celou Pizzagate coby „hoaxem“ mávají rukou - řídí Mark Thompson, který byl před několika lety věrohodně obviněn ze lži, s cílem zakamuflovat během svého šéfování BBC skandál další slavné osobnosti zapojené do zneužívání dětí, Jimmyho Savilea.

A víme, že k podobným zločinům už v minulosti došlo.

Lawrence King, šéf parlamentního klubu černošských republikánů, který v roce 1984 zpíval hymnu na celostátním sjezdu Republikánské strany, čelil obvinění mnoha údajných obětí, že po léta zneužíval a prodával nezletilé chlapce z charity Boys Town. Tady si můžete

poslechnout znepokojivou výpověď tří lidí, údajných Kingových obětí, v dokumentu natočeném krátce po událostech.

Říkají, jak člověk z FBI – i po podrobných výpovědích obětí – vlastními slovy vysvětloval, že Kinga nebudou vyšetřovat, protože kdyby se dopustil něčeho nekalého, určitě by se tím už některá z níže postavených policejních složek zabývala. Nakonec byl King shledán ze zneužívání Paula Bonacciho „vinným ve stylu O. J. Simpsona“ – osvobozený v trestním řízení, odsouzený v tom civilním.

Nejlepším zdrojem informací o tom, do jaké hloubky v tomto skandálu sahají korupce a komplot, je kniha Nicka Bryanta *The Franklin Scandal: A Story of Powerbrokers, Child Abuse & Betrayal* (pokud se vám nedaří najít verzi zdarma, kontaktujte mě přes můj web, www.zombiemeditations.com a já vám řeknu, kde ji najdete).

Může se ukázat, že nic z toho nikam nevede?

Pochopitelně.

To ale v tomto případě není jediná otázka. Musíme se také ptát, *jak bychom měli reagovat na možnost, že to pravda je.*

Máme ji vůbec brát vážně? Historie naznačuje, že bychom měli. I kdyby nic z toho skutečně *nikam nevedlo*, raději bych patřil k lidem ochotným brát tuto možnost vážně a volat po vyšetřování, než k těm, kteří by ji velmi ochotně zavrhli, a naštěstí pro ně se ukázalo, že měli pravdu – přestože se v mnoha dřívějších případech (Rotherham) ukázalo, že ji neměli.

Skutečnou hrůzou by totiž byl život ve společnosti reagující podobě jako Reddit – umlčením celé debaty, kdy byla sekce **r/pizzagate** smazána, zatímco ty jako **r/pedofriends**, „místo pro (zákona dbalé) pedofily a jejich spojení, aby se navzájem spřátelili!“ v klidu zůstávají.

Scott Adams nás na svém blogu nabádá, abychom nezapomínali na případy, v nichž konfirmační zkreslení vedlo k nepodloženým obviněním z institucionální pedofilie a měli se na pozoru před přehnaným sebevědomím. (Rychle dodává: „Chci, aby to bylo naprosto jasné – neříkám, že Pizzagate je nesmysl. I já vidím tu hromadu důkazů. A pohromadě se mi jeví jako naprosto přesvědčivé. Dokonce to může být pravda. O té se ale teď nebavím, jelikož tato mi tato část skládačky není známá.“)

Co je ale horší? Kdyby se *všechny* důkazy o Pizzagate ukázaly jako *kompletně* nepravdivé, co jsme ztratili – vynaložení chvílky času? Na druhé straně, kdyby bylo jen 5% obvinění v celé kauze pravdivých, jakou škodu napáchá jejich ignorování? Co je horší: věnovat zbytečně mnoho času důkladnému prověřování falešných vodítek nebo dělat, že nevidíme, zatímco dochází k *sebemensišímu* objemu zneužívání dětí?

Podle údajů z databáze **Národního informačního centra o zločinu FBI (NCIC)** každý rok jen v USA zmizí skoro 470 000 dětí. Nejsou sem započítány útěky z domova, případy

s neškodným vysvětlením a tak dále. Když je připočteme, zvyšuje se číslo na 800 000 ročně. Obecně se uznává, že za část těchto případů zmizení jsou zodpovědné organizované pedofilní gangy. V roce 2013 se kanadské policii podařilo rozbít pedofilní síť **více než 300 dospělých**, mezi nimiž byli hojně zastoupeni učitelé, lékaři a ošetřovatelé. Během tohoto týdne se objevily zprávy o pedofilii na **nejvyšší úrovni anglického mládežnického fotbalu**. O vatikánských skandálech se v podstatě ani nemusí mluvit – zapojení institucí do sexuálního zneužívání dětí se má takřka za předem dané.

Narazili jsme tedy na další z těchto případů?

To se teprve ukáže. Zasloužíme si ale věnovat tomu pozornost. Zasloužíme si brát celou věc vážně. A zasloužíme si média, která se budou zabývat vážnými tématy a následně nám k nim předloží ta nejrelevantnější fakta, *což se momentálně neděje*. Mainstreamová média nám lhala tak vytrvale, když například vyčíslila šance na **Trumpovo zvolení na 1%**, že si toho široká veřejnost nemohla nepovšimnout – proto se Pizzagate vyvolává nesrovnatelně větší rozruch než Franklinův skandál. Ukáže-li se byť jen několik procent obvinění vznesených v Pizzagate jako pravdivých, nemusí to zničit jen Demokratickou stranu a politický stroj Clintonových, ale může se to stát i umíráčkem mainstreamových médií.

Úvaha Aedon Cassiela **Pizzagate** vyšla na stránkách Counter-Curremths Publishing 2. prosince 2016.